

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej, Przedstawiciele rządów państw członkowskich (przedstawiciele: M. Bauer, R. Meyer i A. Sikora-Kalèda, pełnomocnicy)

Przedmiot

Oparte na art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia częściowej nieważności decyzji przedstawicieli rządów państw członkowskich (UE) 2020/1251 z dnia 2 września 2020 r. w sprawie mianowania trzech sędziów i rzecznika generalnego Trybunału Sprawiedliwości (Dz. 2020, L 292, s. 1) w zakresie, w jakim dotyczy ona mianowania Athanasiosa Rantosa na stanowisko rzecznika generalnego Trybunału.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Eleanor Sharpston pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Radę Unii Europejskiej i przedstawicieli rządów państw członkowskich, w tym koszty poniesione w ramach postępowania w przedmiocie środków tymczasowych przed Sądem i Trybunałem w sprawach T 550/20 R, C 423/20 P(R) i C 424/20 P(R).

⁽¹⁾ Dz.U. C 348 z 10.10.2020.

Skarga wniesiona w dniu 11 września 2020 r. – OD / Komisja

(Sprawa T-575/20)

(2020/C 433/67)

Język postępowania: słoweński

Strony

Strona skarżąca: OD (przedstawicielka: V. Cukrov, avvocatessa)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie całkowitej nieważności decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2020/1025 z dnia 13 lipca 2020 r. w sprawie stosowania art. 34 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/25/UE do towarowego transportu kolejowego w Słowenii [notyfikowanej jako dokument nr C(2020) 4540] zarówno co się tyczy art. 1, na mocy którego dyrektywa 2014/25/UE nadal ma zastosowanie do zamówień udzielanych przez podmioty zamawiające, mających na celu umożliwienie świadczenia usług towarowego transportu kolejowego na terytorium Słowenii, jak i co się tyczy art. 2, na mocy którego owa decyzja skierowana jest do Republiki Słowenii.
- obciążenie Komisji Europejskiej całością kosztów postępowania, w tym kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą, które zostały wyszczególnione w zestawieniu kosztów, płatnymi w terminie 15 dni od ogłoszenia wyroku, w przypadku opóźnienia wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia upływu terminu 15 dni.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący materialnej niezgodności z prawem zaskarżonej decyzji ze względu na błędne wskazanie adresata
 - strona pozwana skierowała decyzję w art. 2 do Republiki Słowenii, pomimo że strona skarżąca była jedynym podmiotem, który uczestniczył w postępowaniu przed stroną pozwaną, a ponadto wniosła, aby jako adresatów decyzji wskazać skarżącą i Republikę Słowenii.

2. Zarzut drugi dotyczący formalnej niezgodności z prawem zaskarżonej decyzji

- strona pozwana nie wezwała skarżącą do przedstawienia niezbędnych dodatkowych danych i bez tych danych wydała błędną decyzję, zgodne z którą właściwy rynek (produktowy) nie obejmuje towarowego transportu drogowego, przez co naruszyła zasadę dobrej administracji;
- strona pozwana nie uzasadniła wystarczająco zaskarżonej decyzji w odniesieniu do motywów trzeciego, czwartego i piątego, ponieważ nie odniosła się do swoich wcześniejszych decyzji, które są korzystne dla skarżącej, przez co naruszyła podstawowe wymogi formalne.

3. Zarzut trzeci dotyczący materialnej niezgodności z prawem zaskarżonej decyzji ze względu na błędną definicję właściwego rynku (produktowego)

- strona pozwana wbrew własnej praktyce [na przykład decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2017/132 z dnia 24 stycznia 2017 r.] ograniczyła właściwy rynek (produktowy) do rynku transportu kolejowego w miejsce rynku transportu kolejowego, drogowego i lotniczego;
- strona pozwana naruszyła w ten sposób zasadę równego traktowania i zakaz dyskryminacji strony skarżącej, ponieważ w wyżej przywołanej sprawie, zasadniczo podobnej, wydała decyzję korzystną dla wnioskodawcy, natomiast wniosek skarżącej rozpatrzyła odmownie.

4. Zarzut czwarty dotyczący materialnej niezgodności z prawem zaskarżonej decyzji ze względu na błędną definicję właściwego rynku geograficznego

- strona pozwana w sposób nieuzasadniony ograniczyła rynek geograficzny do terytorium Republiki Słowenii na podstawie błędnego tłumaczenia sprawozdania specjalnego nr 8/2016 zatytułowanego „Železniški promet v EU še vedno ni na pravi poti”, wydanego przez Trybunał Obrachunkowy, bez uwzględnienia przesłanek i dowodów strony skarżącej, która faktycznie prowadzi działalność zawodową w dziedzinie transportu międzynarodowego.

5. Zarzut piąty dotyczący materialnej niezgodności z prawem zaskarżonej decyzji ze względu na nieuwzględnienie wszystkich wskaźników oceny konkurencji

- strona pozwana, w ramach oceny konkurencji, uwzględniła wyłącznie udział w rynku skarżącej, chociaż powinna była uwzględnić szereg innych wskaźników, takich jak rzeczywista lub potencjalna obecność konkurentów, zgodnie z art. 34 ust. 2 dyrektywy 2014/25/UE; strona pozwana nie uwzględniła wejścia na rynek czterech nowych konkurentów poza trzema istniejącymi konkurentami oraz faktu, że w przyszłości udział strony skarżącej w rynku będzie nadal spadał;
- strona pozwana, uwzględniając wyłącznie udział w rynku strony skarżącej, niesłusznie stwierdziła, że ów udział (85,21 %) jest zbyt duży, aby uznać, że rynek jest otwarty na konkurencję, pomimo iż w swojej wcześniejszej praktyce uznawała już, że udziały rzędu 86,7 % i 73,6 % nie są zbyt duże, jeżeli weźmie się pod uwagę inne okoliczności (decyzja Komisji 2007/706/WE z dnia 29 października 2007 r. i decyzja Komisji 2006/422/WE z dnia 29 października 2007 r.).

Skarga wniesiona w dniu 17 września 2020 r. – Evropská vodní doprava-sped. i in./Parlament i Rada

(Sprawa T-576/20)

(2020/C 433/68)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Evropská vodní doprava-sped. s. r. o. (Praga, Republika Czeska), Konakl s. r. o. (Klíčany, Republika Czeska), Eurex AD s. r. o. (Děčín, Republika Czeska), Ladislav Říha (Heřmanov, Republika Czeska), Vladimír Hurých (Ústí nad Labem, Republika Czeska) (przedstawiciel: A. Verny, adwokat)

Strona pozwana: Parlament Europejski i Rada Unii Europejskiej